

ИНТЕРАКЦИЈА ГЕНЕТСКИХ ВАРИЈАНТИ IL-17A (RS2275913-G/A) И IL-17F (RS763780 T/C) СА АКНАМА ВУЛГАРИС

Abbas A. Ennad, Manal M. Kadhim

Универзитет Ал-Кадисијех, Медицински факултет, Институт за медицинску микробиологију, Ал-Диванија, Ирак

САЖЕТАК

Циљ. Акне вулгарис су распрострањени дерматолошки поремећај који захвата пилосебацеалну јединицу, има сложену етиологију и манифестује се и запаљењским и незапаљењским поремећајима коже. Циљ представљене студије био је да истражи експресију IL-17A и IL-17F генског полиморфизма код пацијената са акнама вулгарис и њихову удруженост са озбиљношћу болести.

Метод. У студију је укључено 60 пацијената са акнама вулгарис и 60 здравих особа (контролна група). Од учесника су прикупљени демографски подаци. Такође, прикупљени су узорци крви и коришћени за изолацију DNK. Детекција полиморфизама гена IL-17A и IL-17F процењена је коришћењем тетра-прајмер амплификације рефракторних мутационих система – ланчане реакције полимеразе (ARMS-PCR).

Резултати. Није било значајне ($p > 0,05$) разлике између пацијената и контролне групе у корелацији између полиморфизма гена IL-17A и акнама вулгарис у свим кодоминантним и рецесивним типовима, али се AA и G/A генотипови могу сматрати факторима ризика ($OR = 2,77$ одн. $2,19$) у погледу етиолошке фракције ($EF = 0,346$ одн. $0,331$). Такође, није било статистички значајне ($p=0,275$) разлике између две групе у погледу генотипова и учесталости алела за IL-17F SNP. Међутим, анализа ризика открила је да се CC ($OR = 3,42$) и T/C генотипови ($OR = 1,37$) могу узети у обзир као фактори ризика и етиолошке фракције за акне вулгарис.

Закључак. Ова прелиминарна студија сугерише да AA и G/A генотипови у IL-17A и CC и T/C генотипови у IL-17F могу бити фактори ризика за акне вулгарис.

Кључне речи: акне вулгарис; интерлеукин-17; полиморфизам генетика